EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.7.2020
COM(2020) 323 final

2020/0145 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o přeshraničních platbách v Unii (kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. V souvislosti s konceptem „Evropa občanů“ přikládá Komise značnou důležitost zjednodušení a přehlednějšímu uspořádání práva Unie, aby se stalo srozumitelnějším a přístupnějším pro občany, kteří tak mohou lépe uplatňovat jednotlivá práva, která jim právo Unie přiznává.

   Tohoto cíle nelze dosáhnout, dokud zůstanou jednotlivá ustanovení, která byla několikrát a často podstatným způsobem změněna, roztroušena jak v původním předpisu, tak v pozdějších pozměňujících aktech. Je proto nutno vynaložit značné úsilí při vyhledávání a porovnávání jednotlivých předpisů, aby bylo možno nalézt právě platná ustanovení.

   Z tohoto důvodu je rovněž kodifikace často měněné právní úpravy nutná pro zachování její srozumitelnosti a transparentnosti.

2. Komise svým rozhodnutím ze dne 1. dubna 1987[1] uložila svým útvarům, aby přistoupily ke kodifikaci jakéhokoli předpisu nejpozději po jeho desáté změně, přičemž zdůraznila, že se jedná o minimální pravidlo a jednotlivé útvary by se měly v zájmu srozumitelnosti a přehlednosti předpisů snažit kodifikovat akty, za něž nesou odpovědnost, i v kratších intervalech.

3. Závěry předsednictví Evropské rady z Edinburghu (prosinec 1992) toto potvrdily[2] a zdůraznily význam kodifikace, neboť kodifikace skýtá právní jistotu ohledně otázky, která právní norma se v určitém okamžiku použije na danou situaci.

   Kodifikace musí proběhnout v plném souladu s obvyklým postupem přijímání aktů Unie.

   Jelikož v aktech podrobených kodifikaci nemohou být prováděny žádné věcné změny, Evropský parlament, Rada a Komise se prostřednictvím interinstitucionální dohody ze dne 20. prosince 1994 dohodly na zkráceném postupu pro rychlé přijímání kodifikovaných aktů.

4. Účelem tohoto návrhu je provedení kodifikace nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001[3]. Nové nařízení nahradí různé akty, které jsou do něj začleněny[4]; zcela zachovává jejich obsah, a omezuje se tak pouze na jejich spojení a zapracování pouze takových formálních změn, které vyžaduje samotná kodifikace.

5. Tento kodifikační návrh byl vypracován na základě předchozího konsolidovaného znění nařízení (ES) č. 924/2009 a jeho následných změn vyhotoveného ve 24 úředních jazycích Úřadem pro publikace Evropské unie pomocí systému pro zpracování dat. V případech, že bylo změněno číslování článků, je vztah mezi dřívějším a novým číslováním uveden ve srovnávací tabulce uvedené v příloze II kodifikovaného znění nařízení.

---

1 COM(87) 868 PV.
2 Viz část A přílohu 3 uvedených závěrů.
3 Zařazeno do legislativního programu pro 2020.
4 Viz příloha I tohoto návrhu.

↓ 924/2009 (přizpůsobený)

2020/0145 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o přeshraničních platbách v ⌦ Unii ⌫ (kodifikované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. ⌦ 114 odst. 1 ⌫ této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[5],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[6],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

↓

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009[7] bylo několikrát podstatně změněno[8]. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 1 (přizpůsobený)

~~(2)~~ Pro řádné fungování vnitřního trhu a v zájmu usnadnění přeshraničního obchodu v ⌦ Unii ⌫ je nezbytné, aby poplatky za přeshraniční platby v eurech byly stejné jako poplatky za odpovídající platby uvnitř členského státu.

5 Úř. věst. C […], […], s. […].

6 Úř. věst. C […], […], s. […].

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

8 Viz příloha I.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(3) Není vhodné uplatňovat zásadu rovných poplatků na platební prostředky, které jsou založeny převážně nebo výhradně na papírových dokladech, například šeky, jelikož je vzhledem k jejich povaze nelze zpracovat stejně efektivně jako elektronické platby.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(4) Zásada rovných poplatků by měla být uplatňována na platby, které byly zahájeny či ukončeny v písemné podobě či v hotovosti, pokud byly v průběhu provádění platby zpracovávány elektronicky, s výjimkou šeků, a rovněž na veškeré poplatky spojené přímo či nepřímo s platebními transakcemi, včetně poplatků týkajících se smlouvy. Nepřímé poplatky by měly zahrnovat poplatky za vystavení trvalého platebního příkazu nebo poplatky za používání platební karty nebo debetní či kreditní karty, jež by měly být stejné pro vnitrostátní i přeshraniční platební transakce v rámci ⌦ Unie ⌫.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 7

(5) Aby se zabránilo roztříštěnosti platebních trhů, je vhodné uplatňovat zásadu rovných poplatků. Za tímto účelem by pro každou kategorii přeshraniční platební transakce měla být určena vnitrostátní platba, která má stejné nebo velmi podobné vlastnosti jako přeshraniční platba. K určení vnitrostátní platby odpovídající platbě přeshraniční by mělo být možné použít mimo jiné tato kritéria: způsob, jakým byl dán k platbě podnět, způsob provedení a ukončení platby, stupeň automatizace, jakákoli platební záruka, status klienta a vztah k poskytovateli platební služby či použitý platební prostředek ve smyslu čl. 4 bodu 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366[9]. Tato kritéria by neměla být považována za úplná.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(6) Příslušné orgány by měly v případě potřeby vydat pokyny pro určení odpovídajících plateb. Komise by měla, případně i s pomocí Platebního výboru ⌦ zřízeného v souladu s čl. 85 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES[10] ⌫, poskytnout příslušným orgánům náležité pokyny a být jim nápomocna.

[9] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

[10] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

↓ 2019/518 bod odůvodnění 4 (přizpůsobený)

(7) Aby bylo usnadněno fungování vnitřního trhu a ⌦ zabráněno ⌫ nerovnosti mezi uživateli platebních služeb v členských státech eurozóny a členských státech mimo eurozónu, pokud jde o přeshraniční platby v eurech, je nutné zajistit, aby poplatky za přeshraniční platby v eurech v rámci Unie byly uvedeny v soulad s poplatky účtovanými za odpovídající vnitrostátní platby provedené v národní měně členského státu, v němž se nachází poskytovatel platebních služeb pro uživatele platebních služeb. Má se za to, že poskytovatel platebních služeb se nachází v členském státě, v němž poskytuje své služby uživateli platebních služeb.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 5 (přizpůsobený)

(8) Jsou-li v členském státě plátce a v členském státě příjemce používány odlišné měny, poplatky za konverzi měny přeshraniční platbu výrazně zdražují. Článek 45 směrnice (EU) 2015/2366 stanoví požadavek, aby byly poplatky a použitý směnný kurz transparentní, čl. 52 odst. 3 uvedené směrnice uvádí požadavky na informace týkající se platebních transakcí upravených rámcovou smlouvou a čl. 59 odst. 2 uvedené směrnice se týká požadavků na informace týkající se poskytovatelů, kteří nabízejí služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje. Je nezbytné zavést další opatření, která ochrání spotřebitele před nepřiměřeně vysokými poplatky za služby konverze měny a zajistí, aby byly spotřebitelům poskytnuty informace, jež ke zvolení nejlepší nabídky konverze měny potřebují.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 6 (přizpůsobený)

(9) Tato opatření by měla být přiměřená, vhodná a nákladově efektivní. Zároveň by v případech, kdy má plátce v bankomatu nebo v místě prodeje k dispozici různé možnosti konverze měny, měly poskytované informace umožňovat srovnání tak, aby mohl plátce učinit informované rozhodnutí.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 7

(10) Aby bylo dosaženo srovnatelnosti, měly by být poplatky za konverzi měny u všech karetních plateb vyjádřeny stejně, to jest jako procentní přirážky k posledním dostupným referenčním směnným kurzům Evropské centrální banky (ECB). V případě konverze mezi dvěma měnami jinými než euro by tato přirážka mohla vycházet z kurzu odvozeného ze dvou kurzů ECB.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 8 (přizpůsobený)

(11) V souladu s obecnými informačními požadavky týkajícími se poplatků za konverzi měny stanovenými ve směrnici (EU) 2015/2366 musí poskytovatelé služeb konverze měny zveřejnit informace o svých poplatcích za konverzi měny před iniciací platební transakce. Poskytovatelé služeb konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje by

měli poskytovat informace o svých poplatcích za tyto služby jasným a přístupným způsobem, například tím, že poplatky vyvěsí u přepážky nebo digitálně na terminálu či na displeji v případě nákupů online. Kromě informací uvedených v čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366 by před iniciací platby tito poskytovatelé měli poskytnout výslovné informace o částce, která má být vyplacena příjemci v měně používané příjemcem, a o celkové částce, kterou má plátce zaplatit, v měně účtu plátce. Částka, která má být vyplacena v měně používané příjemcem, by měla vyjadřovat cenu kupovaného zboží ⌦ nebo ⌫ služeb a může být zobrazena u pokladny spíše než na platebním terminálu. Měna používaná příjemcem je obecně místní měna, ale v souladu se zásadou smluvní volnosti to v některých případech může být jiná měna Unie. Celková částka, kterou má plátce zaplatit v měně účtu plátce, by se měla skládat z ceny zboží nebo služeb a poplatků za konverzi měny. Obě částky by navíc měly být doloženy na účtence nebo na jiném trvalém nosiči.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 9

(12) S ohledem na čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, pokud je služba konverze měny nabízena v bankomatu nebo v místě prodeje, měl by mít plátce možnost tuto službu odmítnout a zaplatit místo toho v měně používané příjemcem.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 10

(13) Aby měli plátci možnost porovnat si poplatky za různé možnosti konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje, měli by poskytovatelé platebních služeb plátců zahrnovat plně srovnatelné informace o platných poplatcích za konverzi měny nejen v podmínkách svých rámcových smluv, ale měli by tyto informace také zveřejnit na široce dostupném a snadno přístupném elektronické platformě, zejména na svých internetových stránkách, na svých stránkách pro klientské internetové bankovnictví a v aplikaci pro mobilní bankovnictví, a to snadno srozumitelným a přístupným způsobem. To by zajistilo vytvoření srovnávacích internetových stránek, které by spotřebitelům usnadnily srovnávání cen při cestách či nakupování v zahraničí. Poskytovatelé platebních služeb plátců by navíc měli plátcům připomenout platné poplatky za konverzi měny v případě, že provádějí karetní platbu v jiné měně, a to prostřednictvím široce dostupných a snadno přístupných elektronických komunikačních kanálů, například zpráv SMS, emailů nebo oznámení v aplikaci pro mobilní bankovnictví plátce. Poskytovatelé platebních služeb by se měli s uživateli platebních služeb dohodnout na elektronickém komunikačním kanálu, jehož prostřednictvím budou poskytovat informace o poplatcích za konverzi měny, přičemž musí zohlednit, prostřednictvím kterého kanálu mohou plátce kontaktovat nejefektivněji. Poskytovatelé platebních služeb by také měli přijmout žádost uživatelů platebních služeb, kteří si nepřejí dostávat elektronické zprávy s informacemi o poplatcích za konverzi měny.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 11 (přizpůsobený)

(14) V situacích, kdy plátce zůstává v zahraničí delší dobu, například když je vyslán do zahraničí nebo tam studuje, nebo kdy plátce pravidelně používá kartu k nákupům online v místní měně, je vhodné zasílání pravidelných upomínek. Povinnost

poskytovat takovéto upomínky by zajistila, aby byl plátce informován při zvažování různých možností konverze měny.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 9 (přizpůsobený)

(15) Je důležité usnadnit provádění přeshraničních plateb poskytovateli platebních služeb. V tomto ohledu je třeba podporovat standardizaci, zejména pokud jde o používání mezinárodního ⌦ identifikátoru ⌫ čísla ⌦ platebního ⌫ účtu (IBAN) a identifikačního kódu ⌦ podniku ⌫ (BIC). Je proto vhodné, aby poskytovatelé platebních služeb poskytovali uživatelům platebních služeb IBAN a BIC týkající se daného účtu.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 10 (přizpůsobený)

(16) Aby bylo zaručeno trvalé, včasné a účinné poskytování statistiky platební bilance ⌦ v rámci jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) ⌫, je vhodné zajistit, aby bylo možno nadále shromažďovat snadno dostupné údaje o platbách, jako jsou IBAN, BIC a částka transakce, nebo základní souhrnné údaje o platbách pro jednotlivé platební nástroje, pokud proces shromažďování těchto údajů nenaruší automatické zpracování plateb a může být plně automatizován. Tímto nařízením není dotčena oznamovací povinnost pro účely jiných politik, například pro předcházení praní peněz nebo financování terorismu, nebo pro daňové účely.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 14

(17) Příslušné orgány by měly být zmocněny k účinnému plnění svých kontrolních povinností a přijímání veškerých opatření nezbytných k zajištění toho, aby poskytovatelé platebních služeb toto nařízení dodržovali.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 15 (přizpůsobený)

(18) Aby bylo zajištěno, že je možné zjednat nápravu v případě nesprávného uplatňování tohoto nařízení, měly by členské státy ⌦ stanovit ⌫ přiměřené a účinné postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy v případě sporů mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Je rovněž důležité, aby byly jmenovány příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 16 (přizpůsobený)

(19) Je nezbytné zajistit, aby příslušné orgány a subjekty pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy v ⌦ Unii ⌫ aktivně spolupracovaly v zájmu bezproblémového a včasného řešení přeshraničních sporů souvisejících s tímto nařízením. Tato spolupráce by mohla mít formu výměny informací týkajících se právních předpisů nebo právní praxe obvyklé v působnosti těchto orgánů a subjektů

nebo, v případě potřeby, předávání nebo přebírání řízení pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 17

(20) Je nutné, aby členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily účinné, přiměřené a odrazující sankce za porušování tohoto nařízení.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 18 (přizpůsobený)

~~(21)~~ Rozšíření uplatňování tohoto nařízení na jiné měny než euro by mělo jednoznačný přínos, zejména co se týká počtu dotčených plateb. Aby mohly členské státy, jejichž měnou není euro, rozšířit uplatňování tohoto nařízení na přeshraniční platby denominované v jejich národní měně, měl by být stanoven postup pro oznamování.

↓ 2019/518 bod odůvodnění 12

(22) Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru předložit zprávu o uplatňování pravidla pro harmonizaci nákladů na přeshraniční platby v eurech a nákladů na vnitrostátní transakce v národních měnách a o efektivitě požadavku poskytovat informace o konverzi měny stanovených v tomto nařízení. Komise by rovněž měla analyzovat další možnosti (a technickou proveditelnost těchto možností) rozšíření pravidla o stejných poplatcích na všechny měny Unie a dalšího zvýšení transparentnosti a srovnatelnosti poplatků za konverzi měny a také možnost, aby jiné subjekty než poskytovatel platebních služeb plátce mohly aktivovat či deaktivovat možnost přijmout konverzi měny.

↓ 924/2009 bod odůvodnění 22 (přizpůsobený)

(23) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale může jich být z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření lépe dosaženo na úrovni ⌦ Unie ⌫, může ⌦ Unie ⌫ přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy ⌦ o Evropské unii ⌫. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení stanovených cílů,

---

↓ 924/2009

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

↓ 2019/518 čl. 1 bod 1 písm. a)

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přeshraniční platby a transparentnost poplatků za konverzi měny v Unii.

↓ 924/2009

2. Toto nařízení se vztahuje na přeshraniční platby podle směrnice (EU) 2015/2366 denominované v eurech nebo v národních měnách členských států, které v souladu s článkem 13 tohoto nařízení oznámily své rozhodnutí rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu.

↓ 2019/518 čl. 1 bod 1 písm. b)

Aniž je dotčen první pododstavec tohoto odstavce, použijí se články 4 a 5 na vnitrostátní a přeshraniční platby, které jsou denominované buď v eurech, nebo v národní měně členského státu jiné než euro a které zahrnují službu konverze měny.

↓ 924/2009 (přizpůsobený)

3. Toto nařízení se nevztahuje na platby prováděné poskytovateli platebních služeb na jejich vlastní účet nebo na pro jiné poskytovatele platebních služeb.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „přeshraniční platbou“ elektronicky zpracovaná platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce a poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí v různých členských státech;

2) „vnitrostátní platbou“ elektronicky zpracovaná platební transakce z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, pokud se poskytovatel platebních služeb plátce i poskytovatel platebních služeb příjemce nacházejí ve stejném členském státě;

3) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z daného platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz;

4) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;

5) „poskytovatelem platebních služeb“ kterákoli z kategorií právnických osob uvedených v čl. 1 odst. 1 směrnice (EU) 2015/2366 a fyzické nebo právnické osoby uvedené v článku 32 uvedené směrnice, s výjimkou institucí uvedených v čl. 2 odst. 5, bodech 4) až 23) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU[11], jimž byla členským státem udělena výjimka podle čl. 2 odst. 5 směrnice (EU) 2015/2366;

[11] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

6) „uživatelem platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;

7) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo příjemce nebo prostřednictvím příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;

8) „platebním příkazem“ pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;

↓ 2019/518 čl. 1 bod 2

9) „poplatkem“ jakákoliv částka účtovaná uživateli platebních služeb poskytovatelem platebních služeb, která je přímo nebo nepřímo spojená s platební transakcí, jakákoliv částka účtovaná uživateli platebních služeb poskytovatelem platebních služeb nebo subjektem poskytujícím služby konverze měny v souladu s čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366 za službu konverze měny, nebo kombinace výše uvedených částek;

↓ 260/2012 čl. 17 bod 1

10) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES [12];

↓ 924/2009

11) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za jiným účelem než za účelem své obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;

12) „mikropodnikem“ podnik, který je v okamžiku uzavření smlouvy o platební službě podnikem definovaným v článku 1 a v čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES[13];

13) „mezibankovním poplatkem“ poplatek placený mezi poskytovateli platebních služeb plátce a příjemce za každou inkasní transakci;

14) „inkasem“ platební služba pro odepsání částky platební transakce z platebního účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;

15) „inkasním systémem“ společný soubor pravidel, postupů a standardů dohodnutých mezi poskytovateli platebních služeb za účelem provádění inkasních transakcí.

---

[12] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

[13] Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

Článek 3

Poplatky za přeshraniční platby a odpovídající vnitrostátní platby

↓ 2019/518 čl. 1 bod 3 písm. a)

1. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platební služby za přeshraniční platby v eurech jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty v národní měně členského státu, v němž se poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb nachází.

↓ 2019/518 čl. 1 bod 3 písm. b)

2. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platební služby za přeshraniční platby v národní měně členského státu, který oznámil své rozhodnutí rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu v souladu s článkem 13, jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb uživatelům platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty a ve stejné měně.

↓ 924/2009

3. Při stanovení výše poplatků za přeshraniční platbu poskytovatel platebních služeb zjistí za účelem dodržení odstavce 1 odpovídající vnitrostátní platbu.

Považují-li to příslušné orgány za nezbytné, vydají pokyny pro zjištění odpovídajících vnitrostátních plateb. V rámci Platebního výboru zřízeného podle čl. 85 odst. 1 směrnice 2007/64/ES spolupracují příslušné orgány aktivně na zajištění konzistence pokynů týkajících se odpovídajících vnitrostátních plateb.

↓ 2019/518 čl. 1 bod 3 písm. d)

4. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na poplatky za konverzi měny.

↓ 2019/518 čl. 1 bod 4

Článek 4

Poplatky za konverzi měny u karetních transakcí

1. S ohledem na požadavek informovat o poplatcích za konverzi měny a použitém směnném kurzu, které mají být poskytnuty podle čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, vyjadřují poskytovatelé platebních služeb a subjekty poskytující služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje ve smyslu čl. 59 odst. 2 uvedené směrnice celkové poplatky za konverzi měny jako procentní přirážku k poslednímu dostupnému referenčnímu směnnému kurzu Evropské centrální banky (ECB). Tato přirážka je plátci oznámena před iniciací platební transakce.

2. Poskytovatelé platebních služeb rovněž zveřejňují přirážky uvedené v odstavci 1 srozumitelným a snadno přístupným způsobem na široce dostupném a snadno přístupné elektronické platformě.

3. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytne subjekt poskytující službu konverze měny prostřednictvím bankomatu nebo v místě prodeje plátci před iniciací platební transakce tyto informace:

a) částku vyplacenou příjemci platby v měně použité příjemcem;

b) částku zaplacenou plátcem v měně účtu plátce.

4. Subjekt poskytující služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje zřetelně zobrazí informace uvedené v odstavci 1 na bankomatu nebo v místě prodeje. Před iniciací platební transakce subjekt poskytující služby konverze měny rovněž informuje plátce o možnosti platby v měně používané příjemcem a následné konverzi měny poskytovatelem platebních služeb plátce. Informace podle odstavců 1 a 3 jsou rovněž poskytnuty plátci na trvalém nosiči po iniciaci platební transakce.

5. Poskytovatel platebních služeb plátce zašle plátci elektronickou zprávu s informacemi uvedenými v odstavci 1 pro každou platební kartu, kterou poskytovatel platebních služeb plátci vydal a která se váže na stejný účet, a to bez zbytečného odkladu poté, co poskytovatel platebních služeb plátce obdrží příkaz k výběru hotovosti z bankomatu nebo k úhradě v místě prodeje v jiné měně Unie, než je měna účtu plátce.

Aniž je dotčen první pododstavec, je tato zpráva zaslána ještě jednou každý měsíc, v němž poskytovatel platebních služeb plátce obdrží od plátce platební příkaz ve stejné měně.

6. Poskytovatel platebních služeb se s uživatelem platebních služeb dohodne na široce dostupném a snadno přístupném elektronickém komunikačním kanálu nebo kanálech, jejichž prostřednictvím bude zasílat zprávy uvedené v odstavci 5.

Poskytovatel platebních služeb nabídne uživatelům platebních služeb možnost odmítnout zasílání elektronických zpráv uvedených v odstavci 5.

Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout, že odstavec 5 a tento odstavec se nepoužijí buď v celém rozsahu, nebo zčásti, není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem.

7. Informace uvedené v tomto článku se poskytují bezplatně neutrálním a srozumitelným způsobem.

↓ 2019/518 čl. 1 bod 5

Článek 5

Poplatky za konverzi měny v souvislosti s úhradami

1. Pokud poskytovatel platebních služeb plátce nabízí v souvislosti s úhradou službu konverze měny ve smyslu čl. 4 bodu 24 směrnice (EU) 2015/2366, která je iniciována přímo online, nebo prostřednictvím internetových stránek nebo aplikace pro mobilní bankovnictví poskytovatele platebních služeb, informuje poskytovatel platebních služeb s ohledem na čl. 45 odst. 1 a čl. 52 odst. 3 uvedené směrnice plátce před iniciací platební transakce neutrálním a srozumitelným způsobem o předpokládaných poplatcích za služby konverze měny vztahujících se k příslušné úhradě.

2. Před iniciací platební transakce sdělí poskytovatel platebních služeb plátci jasným, neutrálním a srozumitelným způsobem předpokládanou převáděnou částku v měně účtu plátce, včetně případných transakčních poplatků a poplatků za konverzi měny. Poskytovatel

platebních služeb rovněž sdělí předpokládanou částku, která bude převedena příjemci v měně používané příjemcem.

↓ 924/2009 (přizpůsobený)

Článek 6

Opatření usnadňující automatizaci plateb

1. Jestliže to připadá v úvahu, poskytovatel platebních služeb sdělí uživateli platebních služeb jeho mezinárodní ⌦ identifikátor čísla platebního ⌫ účtu (IBAN) a svůj identifikační kód ⌦ podniku ⌫ (BIC).

Jestliže to připadá v úvahu, uvádí navíc poskytovatel platebních služeb na výpisech z účtu nebo v příloze k nim IBAN uživatele platebních služeb a BIC poskytovatele platebních služeb.

Poskytovatel platebních služeb poskytuje informace požadované podle tohoto odstavce uživateli platebních služeb bezplatně.

↓ 260/2012 čl. 17 bod 3 písm. b)

2. Poskytovatel platebních služeb může uživateli platebních služeb účtovat dodatečné poplatky k poplatkům účtovaným v souladu s čl. 3 odst. 1 v případě, že tento uživatel dá poskytovateli platebních služeb pokyn k provedení přeshraniční platební transakce, aniž by sdělil IBAN, a případně v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012[14], příslušný kód BIC, platebního účtu v druhém členském státě. Tyto poplatky musí být přiměřené a musí odpovídat nákladům. Na jejich výši se poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb dohodnou. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o výši dodatečných poplatků v dostatečném časovém předstihu před tím, než je uživatel platebních služeb touto dohodou vázán.

↓ 924/2009 (přizpůsobený)

3. Je-li to vhodné s ohledem na povahu dotyčné platební transakce, ve všech případech fakturace za zboží a služby v ⌦ Unii ⌫ sdělí dodavatel zboží a služeb, který přijímá platby, na něž se vztahuje toto nařízení, svým zákazníkům svůj IBAN a BIC svého poskytovatele platebních služeb.

---

[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

Článek 7

Oznamovací povinnosti pro účely platební bilance

↓ 260/2012 čl. 17 bod 4 (přizpůsobený)

1. Členské státy ⌦ nestanoví žádné ⌫ vnitrostátní oznamovací povinnosti založené na zúčtování uložené poskytovatelům platebních služeb pro účely statistiky platební bilance, které souvisejí s platebními transakcemi jejich klientů.

↓ 924/2009 (přizpůsobený)

2. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy mohou shromažďovat souhrnné údaje nebo jiné příslušné snadno dostupné informace, pokud tento sběr údajů nemá žádný dopad na automatizované zpracování plateb a může být ze strany poskytovatele platebních služeb zcela automatizován.

Článek 8

Příslušné orgány

Členské státy určí příslušné orgány zajišťující dodržování tohoto nařízení.

Členské státy neprodleně oznámí Komisi jakékoli změny týkající se ⌦ příslušných ⌫ orgánů ⌦ oznámených v souladu s čl. 9 druhým pododstavcem nařízení (ES) č. 924/2009 ⌫.

Členské státy po příslušných orgánech požadují, aby účinně kontrolovaly dodržování tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření, jež jsou k zajištění dodržování tohoto nařízení nezbytná.

Článek 9

Postupy pro vyřizování stížností na údajné porušení tohoto nařízení

1. Členské státy ⌦ stanoví ⌫ postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám umožní podávat příslušným orgánům stížnosti na údajné porušení tohoto nařízení ze strany poskytovatelů platebních služeb.

2. Tam kde je to vhodné, a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, informují příslušné orgány stranu, která stížnost podala, o existenci mimosoudních postupů pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy ⌦ stanovených ⌫ podle článku 10.

Článek 10

Postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy

1. Členské státy ⌦ stanoví ⌫ přiměřené a účinné postupy pro mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy pro urovnávání sporů mezi uživateli platebních služeb a jejich poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z tohoto nařízení. Za tím účelem členské státy určí ⌦ příslušné orgány ⌫.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi jakékoli změny týkající se subjektů ⌦ oznámených v souladu s čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 924/2009 ⌫.

3. Členské státy mohou stanovit, že se tento článek použije pouze na ty uživatele platebních služeb, kteří jsou spotřebiteli nebo mikropodniky. V takovém případě členské státy tuto skutečnost oznámí Komisi.

Článek 11

Přeshraniční spolupráce

Příslušné orgány a subjekty jednotlivých členských států odpovědné za mimosoudní vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy uvedené v článcích 8 a 10 spolupracují aktivně a bez průtahů při řešení přeshraničních sporů. Členské státy zajistí, aby se tato spolupráce uskutečňovala.

Článek 12

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy neprodleně oznámí Komisi jakékoli změny ⌦ pravidel a opatření oznámených v souladu s článkem 13 nařízení (ES) č. 924/2009 ⌫.

Článek 13

Použití na jiné měny než euro

Členský stát, který nepoužívá jako svou měnu euro a který se rozhodne rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu, oznámí toto své rozhodnutí Komisi. Toto oznámení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*. Rozšíření uplatňování tohoto nařízení nabývá účinku uplynutím 14 dnů od uvedeného zveřejnění.

🡻 2019/518 čl. 1 bod 6 (přizpůsobený)

Článek 14

Přezkum

1. Do 19. dubna 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a dopadu tohoto nařízení, která obsahuje zejména:

a) hodnocení uplatňování článku 3 tohoto nařízení poskytovateli platebních služeb;

b) hodnocení vývoje objemů a poplatků u vnitrostátních a přeshraničních plateb v národních měnách členských států a v eurech ⌦ ode dne ⌫ přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518[15] ⌦, tj. ode dne 19. března 2019 ⌫ ;

c) hodnocení dopadu článku 3 tohoto nařízení na vývoj poplatků za konverzi měny a dalších poplatků souvisejících s platebními službami pro plátce i příjemce;

[15] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518 ze dne 19. března 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, pokud jde o některé poplatky za přeshraniční platby v Unii a poplatky za konverzi měny (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 36).

d) hodnocení odhadovaného dopadu změny čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení tak, aby zahrnoval všechny měny členských států;

e) hodnocení, do jaké míry poskytovatelé služeb konverze měny dodržují informační povinnosti stanovené v článcích 4 a 5 tohoto nařízení a vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádějí čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, a zda tato pravidla zvýšila transparentnost poplatků za konverzi měny;

f) hodnocení, zda a do jaké míry se poskytovatelé služeb konverze měny potýkají s problémy při praktickém uplatňování článků 4 a 5 tohoto nařízení a vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366;

g) analýzu nákladů a přínosů komunikačních kanálů a technologií, jež využívají poskytovatelé služeb konverze měny nebo jež mají poskytovatelé služeb konverze měny k dispozici a které mohou dále zlepšit transparentnost poplatků za konverzi měny, včetně hodnocení toho, zda existují určité kanály, které by měli mít poskytovatelé platebních služeb povinnost nabízet pro zasílání informací uvedených v článku 4; tato analýza obsahuje rovněž posouzení technické proveditelnosti zveřejňování informací ⌦ uvedených v ⌫ čl. 4 odst. 1 a 3 tohoto nařízení současně před iniciací každé transakce u všech možností konverze měny, jež jsou dostupné v bankomatu nebo v místě prodeje;

h) analýzu nákladů a přínosů zavedení možnosti, aby plátci blokovali v bankomatu nebo v místě prodeje možnosti konverze měny nabízené jinými subjekty, než je poskytovatel platebních služeb plátce, a změnili v tomto ohledu své preference;

i) analýzu nákladů a přínosů zavedení požadavku, aby poskytovatel platebních služeb plátce uplatňoval při zúčtování a vyrovnání transakce v rámci poskytování služeb konverze měny ve vztahu k individuální platební transakci směnný kurz platný v okamžiku iniciace transakce.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje alespoň období od 15. prosince 2019 do 19. října 2021. Zohledňuje specifika jednotlivých platebních transakcí, přičemž rozlišuje zejména mezi transakcemi iniciovanými v bankomatu a transakcemi iniciovanými v místě prodeje.

Pro sestavení zprávy může Komise využít údaje získané členskými státy ve vztahu k odstavci 1.

🡻 924/2009 (přizpůsobený)

Článek 15

Zrušení

Nařízení (ES) č. ⌦ 924/2009 ⌫ se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení ⌦ v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II ⌫.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost ⌦ 20. dubna 2021 ⌫.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*